

Archief *4/3*

GEHEIM

GS/DIO 765//

's-Gravenhage, 4 Maart 1953.

6 MRT. 1953

DE HEER MINISTER

Afschrift aan: Secretaris-Generaal, Ir Franke, Prof. Samkalden, Dr Linthorst Homan, Baron van Tuyll van Serooskerken, Mr van der Burcht van Lichtenbergh, landbouwaattaché's te Bonn, Brussel, Parijs, Kopenhagen, Stockholm, Rome, Londen, Washington, Ottawa, Drs Le Mair, Mr Goud, Dr Hulst, D.I.O. *2/16*
Mr. v. d. Lee 2'

Betreft: besprekingen te Parijs op 27 en 28 Februari 1953.

Gelijk Uwer Excellentie bekend is was in de correspondentie tussen U en Minister Laurens overeengekomen, dat voor de bespreking der zes Ministers van Landbouw in onderling overleg een memorandum zou worden opgesteld, gebaseerd op het Protocol van de tussen U en Minister Laurens in November j.l. gevoerde bespreking. Op uitnodiging van de Heer Malécot ben ik naar Parijs gegaan, teneinde met de Fransen hierover te spreken. Al direct bij het begin der besprekingen op Vrijdagochtend bleek dat op het Franse Ministerie van Landbouw grote verwarring bestond over de betekenis van de Nederlandse memoranda van 11 December en 14 Februari, die door Minister Beyen te Rome ter tafel waren gebracht. Ofschoon de Heer Rabot wel door mij over de inhoud dezer memoranda was ingelicht, bleek de Quai d'Orsay hierover geen contact met het Ministerie van Landbouw te hebben gezocht, terwijl het Franse Kabinet blijkbaar pas onmiddellijk voor het vertrek van Minister Bidault naar Rome zijn standpunt had bepaald.

Eén der eerste vragen, die mij door de Heer Malécot werden gesteld was dan ook of de Nederlandse voorstellen te Rome gedaan betekenden, dat Nederland afziet van de sectorsgewijze aanpak en dus ook geen waarde meer hecht aan de benadering van het landbouwintegratievraagstuk in het kader van de 6 Ministers van Landbouw. Ik heb dit uiteraard ten stelligste ontkend, daarbij verwijzende naar de passages over de landbouw in de beide memoranda. Voorts heb ik erop gewezen, dat Uwe Excellentie zich steeds op het standpunt heeft gesteld dat de landbouwintegratie geen stap verder komt wanneer zij tot de uitsluitende competentie van Ministers van Landbouw zou blijven behoren. Ik heb erop gewezen dat de Nederlandse voorstellen voor de vorming van een tariefgemeenschap integratie van de landbouw impliceren, doch dat Uwe Excellentie van oordeel blijft, dat de zes Ministers van Landbouw bijeen zullen moeten komen teneinde zich te beraden over de betekenis van de te Rome genomen beslissingen voor de landbouw.

*Min. Land, ES Arch 2, bij Lee hand
Convers. en besp. met landbouw*

De Heer Malécot stelde mij voor dat, afgezien van het overleg binnen het kader der zes, door de Conferentie der 16 zou worden gestreefd naar het afsluiten van een aantal productenovereenkomsten. Dit betekende dus, dat de Fransen het standpunt, dat de Conferentie der 16 dient te mislukken, om daarna in het kader der 6 positieve voortgang te maken, tijdens de afwezigheid van de Heer Rabot onder invloed van de Organisatie Blondelle verlaten is. Ik heb terstond mijn verbazing over dit standpunt tot uitdrukking gebracht en gesteld dat Uwe Excellentie naar mijn mening stellig niet bereid zou zijn mede te werken aan het tot stand komen van productenovereenkomsten en dat U alles zoudt willen vermijden, wat ook maar enigszins het streven naar een politiek-economische integratie in het kader van de 6 zou kunnen tegenwerken.

De Heer Malécot stelde dat aan de productenovereenkomsten die hij beoogt wel degelijk een supra-nationaal karakter zou kunnen worden gegeven. Gestreefd zou moeten worden naar een organisatievorm per product, die iets meer zou zijn dan die van de O.E.E.C. Het supra-nationale element zou worden geïntroduceerd door het scheppen van de mogelijkheid bepaalde beslissingen bij eenvoudige of gekwalificeerde meerderheid te nemen. Mijn vraag aan welke producten werd gedacht werd ontweken en ook een verwijzing naar de lijst welke werd geaccepteerd door de Interim Working Party, werd onder beklemtoning van het tentatieve karakter dezer lijst niet praktisch geacht.

Mijnzijds heb ik nadrukkelijk gesteld, dat ik deze voorstellen beschouwde als het verlaten van de in het Protocol neergelegde principes. De Heer Malécot poogde dit te ontkennen door te stellen dat hij slechts over de procedure met mij van gedachten verschilde en dat het doel van Minister Laurens wel degelijk bleef een sterke aaneensluiting der 6 landen op basis der in het Protocol neergelegde principes te verkrijgen, doch dat daarnaast gepoogd moest worden enig succes in het kader der 16 te boeken. Ik heb daarop als mijn mening te kennen gegeven, dat de Nederlandse Regering volstrekt geen behoefte zou gevoelen aan het scheppen van een orgaan voor de behandeling van agrarische marktproblemen op consultatieve basis en dat het standpunt van Uwe Excellentie zou zijn dat de niet-supranationale approach voldoende in het kader van de O.E.E.C. tot zijn recht komt. Uiteraard ben ik voorts uitvoerig ingegaan op de bezwaren die Nederland heeft tegen het sluiten van productenovereenkomsten. Voorts heb ik onder het oog van de Heer Malécot gebracht, dat de thans door hem voorgestane methode in strijd is met de associatiegedachte tussen de Gemeenschap en derde landen zoals deze in het Protocol tot uitdrukking wordt gebracht.

De Heer Malécot was nog niet op de hoogte van het feit dat Minister Bidault te Rome voorgesteld had dat de 6 Ministers van Landbouw zouden vergaderen onder zijn voorzitterschap en dat dit voorstel was aanvaard onder reservering van de positie van Minister De Gasperi voor wat betreft de datum dier bijeenkomst. Ik heb de Heer Malécot dus tevens medegedeeld dat Minister Fanfani deze bijeenkomst op Zaterdag 14 Maart zou willen stellen, waarna de Conferentie der 16 op 16 Maart een aanvang zou nemen. Daarbij heb ik medegedeeld dat dit naar

mijn mening voor Uwe Excellentie onacceptabel zou zijn mede in overweging nemend het feit dat U in overleg met Minister Laurens te Londen en te Kopenhagen hebt toegezegd volledige inlichtingen te zullen verstrekken over het overleg in het kader der 6 en voordat de 16 bijeenkomen.

Op dit punt althans was de Heer Malécot het met mij eens. Ook hij meende dat tenminste een week zou moeten verlopen tussen de bijeenkomst der 6 en die der 16.

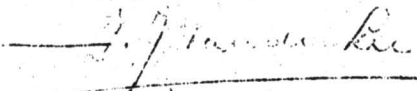
Nadat ik telefonisch instructies van Uwe Excellentie had ontvangen om bij het voortgezette overleg niet af te wijken van het tot dusver door mij ingenomen standpunt, zijn de besprekingen op Zaterdagochtend voortgezet. Zij hebben niet tot overeenstemming geleid. Van Franse zijde werd de mogelijkheid geopperd dat twee geheel verschillende memoranda aan de 6 Ministers van Landbouw zouden worden voorgelegd, één gebaseerd op het Protocol van Den Haag en één op de producten-approach. Ik heb mij uiteraard hier tegen verzet. Voorts heb ik de Heer Malécot nog in overweging gegeven de Conferentie der 16 uit te stellen tot een later tijdstip, aangezien ik van deze Conferentie geen enkel resultaat verwachtte.

De Heer Rabot was bij de besprekingen aanwezig, doch distanciëerde zich duidelijk van het standpunt van de Heer Malécot. In een vertrouwelijk gesprek vroeg hij mij of ik geen middel zag om de Conferentie der 16 ad calendas Graecas te doen verdagen. Naar zijn zeggen zouden ook Minister Bidault en Minister Mayer overtuigd zijn van de nutteloosheid dezer Conferentie, doch zou het vooral Minister Laurens zijn, die op het houden dezer Conferentie zou aandringen. Gezien de instructies die ik van Uwe Excellentie had ontvangen, ben ik hierop niet ingegaan. Aan het eind der besprekingen heeft de Heer Malécot mij medegedeeld omstreeks 4 Maart nader contact met mij te zullen zoeken.

Ik heb ook de Heer Norton zoals gebruikelijk vertrouwelijk op de hoogte gesteld. Deze toonde zich ten zeerste teleurgesteld door de Franse ommezwaai en achtte het voorstel der productenovereenkomsten onaanvaardbaar.

JL/Mu

DE CHEF DER DIRECTIE
INTERNATIONALE ORGANISATIES,

(Mr J. J. van der Lee.)

856-100-53 G

#